

Ten Deň na Golgote

60-0925, Jeffersonville, IN
(THAT DAY ON CALVARY)

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda t'a vyslobodí

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Ten Deň na Golgote

(THAT DAY ON CALVARY)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 25.9.1960 v Jeffersonville, IN

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v októbri 2018.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

¹ Nech ťa Boh žehná, brat Neville. Ďakujem veľmi pekne. Dobré ráno, priatelia. Je to výsada znovu byť tu v Modlitebni dnes ráno, aby sme slúžili Pánovi spôsobom kázania Jeho Slova a modlenia sa za chorých. A som za tento deň veľmi vďačný.

Bol som v úžase, ako som sem prišiel. Jeden brat ku mne prišiel a povedal, „Nechcem byť ako ten nehodný malomocný, ktorý bol uzdravený.“ Bol to brat Wright. Modlil som sa za neho a Pán ho kompletne uzdravil. Prišiel, plakal a podal mi ruku a povedal, že chcel poďakovať Pánovi za to, že zostal uzdravený. Chcel sa vrátiť a poďakovať. Všetko je to preč. Teraz je už dokonale v poriadku. Sme vďační za tieto svedectvá.

² Charlie, ty a brat Jeffries, ak chcete, môžete sem prísť a zobrať odtiaľto tieto stoličky. Ste viac ako vítaní, takže nebudete musieť stáť. Ten druhý brat, čo tu je, brat Woods, práve sem prišiel, tu je pár miest, kde si môžeš sadnúť, aby si nemusel stáť. Myslím, že tu sú ešte ďalšie miesta. Ste viac ako vítaní prísť sem a sadnúť si tu.

Sme radi... Myslím, že to raz bolo povedané, „Bol som šťastný, keď mi povedali, 'Poďme do domu Pánovho.'“ Nech ťa Boh žehná, brat. [Nejaký brat hovorí, „Vždy rád sedím bližšie ku kazateľovi.“ - pozn.prekl.] Ďakujem, ďakujem ti. Bol som šťastný, keď mi povedali, „Poďme do domu Pánovho.“ To je to privilegium Kresťana a radosť – ísť do domu Pánovho.

³ Keď sa tu tak obzerám a vidím tu dnes ráno toľko svojich priateľov, som z toho naozaj nadšený. Rád vidím brata a sestru Dauchových tuto z Ohio. Tam vzadu vidím brata a sestru Armstrongových, ktorí sú tiež až z Ohio. Nech vás Boh všetkých tiež žehná. A, ó, keď sa tu na vás všetkých tak pozerám, musím priznať, že by bolo ťažké si spomenúť všetky vaše mená. Sestra Hooverová, radi ťa tu dnes vidíme, prišla až z Kentucky. A Charlie a Nellie, brat Jeffries a jeho rodina, toľko ich tu je z pomimo mesta. A tak dnes ráno očakávame veľkolepý čas s Pánom. Očakávame, že Boh sa s nami stretne, aby požehnal naše duše a poslúžil nám vecami, ktoré potrebujeme. Ako sa tu porozhliadam, ak by som mal spomenúť

všetkých svojich priateľov, ktorí tu sú, tak by mi to zabralo takmer celé ráno. Cítim sa dobre, že môžem byť opäť v zbore a vidieť, ako sú tu všetci títo ľudia. Stretnúť sa...

⁴ Čo to bude, keď pôjdeme do neba a stretne sa tam na ten nádherný čas, naveky trvajúceho, večného spoločného obecnstva okolo trónu Božieho – a práve tie požehnania, ktoré sme tak veľmi mali radi... Tam budeme utvorení na Jeho podobu, na Jeho obraz a s Jeho Duchom odiati, aby sme Ho chválili a slúžili Mu po celú večnosť, nikdy nás to neunaví.

Len na to pomyslíte, nie je nič, nič také vás nenapadne, čo radi robíte a ani raz by vás to aspoň trochu neomrzelo. Charlie, povedal by som, že my dvaja sme spolu chodili na veвериčky viac ako čokoľvek iné, čo radi robíme, ale viete, po čase vás to unaví. A ja rád chodím na túry, len ísť do hôr a len sa prechádzať, ale niekedy som z toho unavený, máte len chuť robiť niečo iné. A tiež rád jazdím.

Niekedy mám jednoducho taký unudený pocit, unavený na pokraji nervov. Vtedy len skočím do auta a niekde vyrazím. Letím dolu cestou a ako držím volant, spievam si, „Ja som tak prešťastný, že som jeden z nich,“ alebo niečo podobné. Pevne držím volant, spievam si, dupem na plyn a vykrikujem. No, po chvíli ma to omrzí, tak sa vrátim domov a začnem robiť niečo iné. Ale keď ide o to, aby sme chválili Boha v tom novom Kráľovstve, tam nebude žiadna chvíľa, že by vás niečo omrzelo. Bude to neustále požehnanie, pôjde to ďalej a ďalej. Ale vtedy budeme, samozrejme, premenení; nebudeme, ako sme teraz. Budeme iní, iné stvorenia, ako sme teraz. Sme tak šťastní.

⁵ Len som nad tým premýšľal. Nevie, či som toto niekedy citoval alebo nie, brat Charlie. Prednedávnom som bol s ním dolu v Kentucky a on povedal, „Brat Branham, myslíš, že v Miléniu budeme tiež takto chodiť na veвериčky?“

Povedal som, „Nemyslím si to, Charlie.“

On povedal, „No, tak veľmi to máme radi, myslíš, že to tak bude, aj keď budeme v Miléniu?“

Povedal som, „Nie, v Miléniu sa nebude nič zabíjať.“

A on povedal, „No, ale nás to jednoducho baví.“

Povedal som, „Charlie, čo ak by som ťa presvedčil, že jedného dňa si bol prasaťom a rozvinul by si sa na vyššiu bytosť, na ľudskú bytosť. Či by si sa chcel vrátiť späť a užívať si pôžitky prasaťa?“

neodvracajúc sa napravo ani naľavo a z dobroty srdca slúžiť Bohu. Udeľ to, Otče.

A uzdrav teraz chorých a postihnutých, ktorí prichádzajú do modlitebného radu. Nech tí, ktorí zodvihli svoje ruky vo svojich srdciach, aby činili pokánie. Nech tí, ktorí tam len vzadu postávali, nech sa len ponáhľajú k vode a majú svoje hriechy odpustené v Mene tej Obeti, Ježiša Krista, Syna Božieho. Amen.

oni tomu uverili z celého svojho srdca. Ak áno, čaká tu bazén s vodou. Ak chcú, aby boli ich hriechy odpustené, je tu niekto, kto ich môže na to Meno pokrstiť, na to jediné Meno, cez ktoré môžeme byť spasení, jediné Meno, ktoré je pod nebom ľudom dané. Ako som aj pred chvíľou citoval z Písma, že, „pokánie a odpustenie hriechov musí byť v Jeho Mene kázané celému svetu, počnúc Jeruzalemom.“ A v Jeruzaleme, keď bolo kázané pokánie a odpustenie hriechov, apoštol im povedal o Písmach a povedal, že najprv musia činiť pokánie a potom byť pokrstení na Meno Ježiša Krista. To bola práca kazateľa. Aby oni činili pokánie a aby ich on pokrstil na odpustenie ich hriechov. „Komukoľvek odpustíte hriechy, tomu sú odpustené. Komukoľvek hriechy zadržíte, tomu sú zadržané.“

⁶² Otče, ako sa svet mohol dostať do takéhoto záchvatu? Prečo len neveriť jednoduchému Evanjeliu? A dokonca s tým prinášajú falošné mená ako náhradu, falošné krsty, falošné krsty Duchom Svätým, podávanie si rúk s kazateľmi, používanie titulov Otca, Syna a Ducha Svätého, čo nikdy ani nebolo v Písme – dokument, ktorý vytvorili rímski ľudia; žiaden kresťan to v Biblii nikdy neučil. Odpustenie hriechov nemôže byť odpustené skrze tituly, ale skrze Meno Ježiša Krista.

No, Otče, vieme, že to je dosť nepopulárne. Tvoje cesty vždy také boli. Ale nech muži a ženy prídu dnes ráno k tomu Dňu, tomu dňu na Golgote, kde Ježiš, ktorý bol v tom dni pohrdnutý, vyzlečený na hanbu, dokopaný na kusy, pľuli naňho a celý svet si z neho robil žarty, celá cirkev, ľudia, ktorí Ho mali milovať... a jednako uprostred toho všetkého, On ani neotvoril Svoje ústa, ale išiel a zomrel za tých ľudí, ktorí si z Neho robili žarty.

⁶³ Bože, vezmi nás dnes ráno na Golgotu. A ak povedia, že sme šialení, ak povedia, že Písma sa mýlia, čokoľvek chcú povedať; Bože, jednako nemôžu obstáť v prítomnosti Božej a povedať, že to je nesprávne.

Nemôžu Bibliou zakryť svoje hriechy. Biblia odkrýva ich hriechy, ich neveru – aby boli populárni, aby konali rovnako ako zvyšok davu. Nech len dnes ráno prídu ku Golgote a začnú pri Jeruzaleme, „činenie pokánia a odpustenie hriechov musí byť v Jeho Mene kázané všetkým národom, počnúc Jeruzalemom.“ Nech urobia ten istý krok ukrižovania, aby boli odstrkovaní, opľutí, zosmiešnení a nazvaní všetkým možným, cirkevnými odpadlíkmi – trhatelmi cirkví, budú nazvaní všetkým možným.

A nech my, Pane, dnes ráno zaujmeme svoje miesto s tou hŕstkou pohrdnutých Pánových. Nech kráčame tak ako apoštolí,

On povedal, „Nie.“

Povedal som, „Vidíš, ako človek by si bol na tom o toľko lepšie ako prasa, že by si ním už nikdy viac nechcel byť.“ Povedal som, „Teraz to vynásob desaťtisícami a to bude približne to, aké to bude, keď budeš premenený z toho, čo si teraz, na to, čo budeš. Nikdy už nebudeš chcieť byť človekom.“ Tak veru. Bude to niečo odlišné. Som tak rád za to, že na to môžem aspoň takto pomyslieť, vďaka, že jedného dňa sa vyšplháme vyššie.

⁶ No, ak Pán dá, budúcu nedeľu, čo bude asi... Potom odídem do Wyomingu s jedným dobrým priateľom... alebo do Idaha s dobrým priateľom, bratom Minorom Arganbrightom a bratom Claytonom Sonmorom od Kresťanských obchodníkov.

Budúci týždeň... ten po tom budúcom... no, siedmeho mám byť v Dallase, v Texase na konferencii Hlasu uzdravovania; a ja mám teda kázať siedmeho. Potom sa vrátim a pôjdem do Idaha s bratom Arganbrightom a s kresťanskými obchodníkmi a možno strávime jeden večer v Minneapolise ešte pred tým, ako odídeme. A potom raňajky kresťanských obchodníkov.

Ak Pán dá, budúcu nedeľu ráno chcem byť späť tu v Modlitebni. A ak to je možné a bude to vôľa Pánova, chcem hovoriť na tému „Víchrica vo vetri“ - ak Pán dá.

⁷ Zdá sa, že je to na mojom srdci po celý týždeň.

A nedávno v jedno ráno, asi o štvrtej ráno, som sa zobudil a dostal som túto myšlienku: „Ten Deň na Golgote.“ A to je to, o čom by som chcel dnes ráno hovoriť. Ten Deň na Golgote.

No, aby sme niečo prečítali, obráťme svoje Biblie do Písma, do Evanjelia Matúša v 27. kapitole; a začneme s 27. veršom a prečítame úsek Písma, aby sme vytvorili pozadie. Potom hneď začneme; po tom, ako dokončíme službu kázania, budeme sa modliť za chorých.

⁸ Odvtedy, ako som tu naposledy bol, ako som začal konať podľa môjho nového typu služby, začal som dostávať omnoho viac svedectiev po zhromaždeniach, ako ich bolo inokedy za dlhý čas. Niečo na tom je, že sa s tou osobou musíte skontaktovať, bez ohľadu na to, koľko nadprirodzeného je ukázané. Ale vidíte, uzdravenie závisí na viere jednotlivca.

Ak má ten daný jednotlivec vieru a vidí, ako Duch Svätý prechádza cez publikum, a vidia, ako sa dejú také a také veci („Voláš sa tak a tak a pochádzaš z takého a takého miesta a urobil si toto a toto a

toto sa stane takto a takto.“), a vidíte, ako sa to presne tak stane, ten jednotlivец by sa mal pozrieť hore a povedať, „To musí byť Boh! Prijímam svoje uzdravenie.“ Ale namiesto toho ten jednotlivец povie len, „Položte na mňa ruky a pomodlite sa, aby som bol uzdravený.“

⁹ Ale to je ten spôsob, ako sme to my v Amerike učení, aby sme tomu tak verili, a to je istotne podľa Písma. Ale teraz nachádzame, že v Afrike a na rôznych iných miestach, tam sa len takéto niečo stane a celé publikum naraz celé vstane a v momente prijíma svoje uzdravenie – lebo neboli predtým ničomu vyučovaní. Vidíte, ich nikto neučil o uzdravení. A potom, keď to oni vidia, vedia, že existuje Boh, ktorý žije; a ak On žije, On je ten Najvyšší a On uzdravuje a to je všetko. Lebo základ už bol položený – že On je Uzdraviteľ a uzdravuje ľudí. A potom, keď uvidia Jeho prítomnosť, ako pôsobí cez Jeho cirkev, a povedia, „Tým to je vybavené. To je všetko, čo potrebujeme.“ Ale my sme boli učení tomu, aby sme kládli ruky na chorých a podobne. To je ten dôvod, prečo to v Amerike tak dobre nefunguje.

No, pamätajte, budúcu nedeľu, ak Pán dá (brat Neville to, samozrejme, ešte oznámi), „Víchrica vo vetre.“

¹⁰ Nechal som vám trochu času, aby ste si mohli otvoriť Písmo, v Matúšovi 27. Začnime teda čítať od 27. verša Evanjelia sv. Matúša. No, pozorne to počúvajte:

Vtedy pojali vojaci vladárovi Ježiša do prätória a shromaždili na neho celú čatu.

A vyzlečúc ho, odiali ho šarlátovým plášťom

a upletúc korunu z trnia položili mu ju na hlavu a k jeho pravej ruke dali trstinu a kľakajúc pred ním posmievali sa mu a hovorili: Nech žije kráľ Židov!

A napľujúc na neho vzali tú trstinu a bili ho po hlave.

A keď sa mu naposmievali, vyzliekli ho z plášťa a obliekli ho do jeho rúcha a odviedli ho ukrižovať.

A keď vychádzali, našli nejakého človeka, cyrenenského, menom Šimona; toho prinútili, aby niesol jeho kríž.

A keď prišli na miesto, zvané Golgota, čo znamená miesto Lebu,

dali mu piť octu, smiešaného so žĺčou, a keď ochutnal, nechcel piť.

Otče, Bože, aké veľkolepé to je, že Ty si dnes vykonal veľké veci v tom filmovom svete, vydal si tieto veľké filmy ako Desiat prikázaní, a tak ďalej; aby muži a ženy mohli vidieť, tí, ktorí by sa ani tieňom nepriblížili k dverám zboru, mohli vidieť, čo to je. Božia cesta je týmto svetom odmietnutá, lebo sa zdá, že ideme pod vládu ruského komunizmu. My sa nachádzame v tomto svete, ale nie sme z tohto sveta. Išli sme na Golgotu. Ukrižovali sme samých seba pre kráľovstvo Božie, aby sme boli jednými z tých Jeho. Bez ohľadu na to, čo hovorí svet, my sa postavíme na stranu tej hŕstky pohrdnutých Pánových. Smerujeme do vzkriesenia.

A veríme, že čoskoro to bude nablízku, Pane, kedy budeme vzkriesení do kráľovstva, ktoré prevezme tento svet, ako to Daniel predvídal. A zlomilo to celý svet do jednej veľkej plevy a vietor ju odfúkol do letného humna. Ale ten vrch, ten Kameň, narástol na jednu veľkú horu, ktorá pokryla zem. Ten Kameň príde. Ó, Bože, chceme byť Jeho časťou! Nech zaprieme samých seba, nech každodenne berieme svoj kríž, nech žijeme pre Krista, nech žijeme pre druhých. Udeľ to, Pane.

⁶⁰ Ak sú tu nejakí dnes ráno, ktorí Ho nepoznajú ako svojho Spasiteľa, a chceli by byť spomenutí v záverečnej modlitbe a chceli by byť časťou toho dňa na Golgote, či len nepozdvihnete svoje ruky a nepoviete, „Pomodli sa za mňa, brat Branham. Chcem Ho poznať ako svojho Spasiteľa.“ Nech ťa Boh žehná, mladý pane. Ešte niekto? Nech ťa Boh žehná, môj brat tam vzadu. Či je ešte niekto iný, kto by povedal, „Chcem Ho poznať. Chcem, aby bol toto pre mňa ten deň na Golgote. Som chorý a obťažovaný. Aký to má význam flákať sa tu uprostred tej veci, do ktorej som bol narodený? Bol som narodený, aby som bol synom Božím, a tu som a držím sa vecí tohto sveta. Bože, nech som dnes ukrižovaný. Dovoľ mi ukrižovať samého seba a moje idey, aby som mohol žiť s Kristom a žiť pre druhých. Bez ohľadu na to, čo mi oni robia, ak si zo mňa robia žarty, prenasledujú ma a hovoria na mňa zlé veci a podobne, nech len pokorne kráčam, skromne ako baránok, ako to aj On robil. Jedného dňa On zaslúbil, že ma vzkriesi v ten posledný deň. Vyhlíadam ten deň.“

Zodvihnú sa ešte nejaké ruky? Nech ťa tam Boh žehná, aj teba. V poriadku, ešte nejaké. Pán ti žehnaj, aj teba nech Pán žehná. Ešte niekoľkí, predtým, ako sa pomodlíme.

⁶¹ náš Nebeský Otče, keď Peter kázal na deň letníc, bolo povedané, že, „Tí, ktorí uverili, boli prijatí do cirkvi.“ Oni skutočne uverili z hĺbky svojich srdc. Títo ľudia, ktorí práve zodvihli svoje ruky, verím, že

priamo pred nosom! Čo s tým urobíte? Prečo? „Pokánie a odpustenie hriechov musí byť v Jeho Mene kázané po celom svete, počnúc s Jeruzalemom.“ Haleluja!

Čo pre vás znamená Golgota? Čo pre teba ten Deň urobil? Vypchalo ťa to nejakou teológiou? Urobilo ťa to chvastúňom? Alebo to z teba urobilo zapredaného kresťana? Haleluja! Odpustené hriechy. Väčšie skutky ako tieto budete činiť. Vidíte, čo tam znamená to „vý“, že? „Väčšie skutky ako tieto“ - odpúšťanie hriechov v Mene Ježiša Krista. Ale skrze vyznania, denominácie, a tak ďalej, to vás všetko zaviazalo do miesta, kde stále slúžite svetu.

⁵⁸ Akýkoľvek muž, akákoľvek žena môže prísť ku Golgote a snažiť sa byť niekým veľkým, lebo niekto niečo povedal. Povedzte mi, kde sa môžete pozrieť priamo do tváre Golgoty, v tom správnom svetle, ten deň na Golgote...

Ako môžete prežiť svoj deň na Golgote a odísť s vypnutou hrudou? Ako môžete odísť ako bábka pre nejakú organizáciu a kázať nejakú ľudmi vymyslenú náuku? Prečo nenecháte, aby vás to pokorilo do Slova Božieho? Ak tam niekedy pôjdete, odídete pokorný. Ako môžete chcieť byť niečím veľkým vo svojej organizácii s pierkom v klobúku, keď sa Sám Ježiš Kristus, Syn Boží, pokoril do porušeného tela, oplutej tváre, až bol zahanbený a vystavený na potupu, ako z Neho strhávali oblečenie a ukrižovali Ho pred celým svetom, pohŕdajúc Jeho hanbou? Ako môžete ísť na Golgotu a odísť odtiaľ nejaký iný, ako bol On Sám? Potupa, hanba.

„Ó,“ poviete, „vykopnú ma.“ Nech ťa vykopnú. Ty maj svoj deň na Golgote. Boh s tebou bude mať Svoj spôsob. Dovoľte mi to znovu zacitovať. Preži svoj deň na Golgote a Boh bude mať s tebou Svoj vlastný spôsob. Modlíme sa.

⁵⁹ Pane, ó, Bože, vezmi nás teraz všetkých na Golgotu. Nech sa oddelíme, Pane, od strachu človeka, strachu z toho, čo povie niekto iný. Ved' celý svet sa z Neho smial, robil si z Neho žarty, ale On bol poslušný až na smrť. Bol poslušný v potupe. Bol poslušný dokonca aj pod federálnou vládou a my si uvedomujeme, že keď satan udrel túto zem, stal sa panovníkom a autoritou na tejto zemi. Stal sa svedkom tej istej hodiny pred našim Pánom a povedal, „Tieto kráľovstvá sú moje. Naložím s nimi, ako ja budem chcieť.“ A my si uvedomujeme, že od toho dňa až dodnes pod kľatbou bola táto zem pod vládou toho, ktorý ju prekliat. Ale, Bože, ó, Bože, my slúžime kráľovstvu, ktoré nie je prekliat!

A keď ho ukrižovali, rozdelili si jeho rúcho hodiac los, aby sa naplnilo to, čo povedal prorok: Rozdelili si moje rúcho a o môj odev hodili los.

A sediac strážili ho tam.

A nad jeho hlavu vyložili jeho vinu napísanú: Toto je Ježiš, ten kráľ Židov.

Vtedy boli ukrižovaní s ním dvaja lotri, jeden z pravej a druhý z ľavej strany.

A tí, ktorí chodili pomimo, rúhali sa mu pokyvujúc svojimi hlavami

a hovorili: Hľa, ty, ktorý boríš chrám a za tri dni staviaš, pomôž samému sebe! Ak si Syn Boží, sostúp s kríža!

Podobne i najvyšší kňazi sa posmievali so zákonníkmi a so staršími a hovorili:

Iným pomáhal a sám sebe nemôže pomôcť. Je kráľom Izraelovým, nech teraz sostúpi s kríža, a uveríme mu.

Dúfal v Boha, nech ho teraz vyslobodí, ak ho chce. Ved' povedal: Som Boží Syn!

A to isté i lotri, ktorí boli s ním spolu ukrižovaní, utŕhali mu.

A od šiestej hodiny povstala tma na celej zemi až do deviatej hodiny.

A okolo deviatej hodiny zvolal Ježiš veľkým hlasom a povedal: Éli, Éli, lama zabachtani? ! To je: Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?!

A niektorí z tých, ktorí tam stáli, keď to počuli, hovorili: Eliáša volá tento.

A hneď bežal jeden z nich, vzal špongiu, naplnil octom, naložil na trst' a napájal ho.

Ale ostatní hovorili: Nechaj tak; vidzme, či príjde Eliáš, aby mu spomohol.

Ale Ježiš zase vykrikol veľkým hlasom a vypustil ducha.

A hľa, chrámová opona sa roztrhla na dvoje, od vrchu až dolu, a zem sa triasla, skaly sa pukali,

a hroby sa otvárali a mnohé telá zosnulých svätých vstali

a vyjdúc z hrobov po jeho zmŕtvychvstaní vošli do svätého mesta a ukázali sa mnohým.

Vtedy stotník a tí, ktorí s ním strážili Ježiša, vidiac zemetrasenie a to, čo sa dialo, báli sa veľmi a hovorili: Toto bol naozaj Syn Boží.

¹¹ Skloňme na chvíľu svoje hlavy do modlitby. Pane, my vieme, že Ty si Bohom, a po tom, čo sme prečítali toto sväté a posvätené Slovo, stále vidíme, že Tvoja povaha sa nezmenila. Ty si vždy Bohom. A zdalo sa, že Ježišovi nebude daná žiadna pomoc a že bude vzatý bezbožnými rukami a roztrhaný na kusy a budú sa Mu smiať a plúť naňho a zavesia ho na kríž, krvácajúceho a zomierajúceho; a zdalo sa, že nikde nebola žiadna pomoc, až On Sám vykrikoval, „Môj Bože, Môj Bože, prečo si Ma opustil?“ Tak sa zachováate v situácii, kedy nič iné nemôže pomôcť.

Nám je dané na známosť, Pane, že ak existujú nejaké rieky, cez ktoré sa nevieme prebrodiť, ak máme nejaké hory, cez ktoré nevieme prejsť, Boh sa špecializuje na veci, ktoré iní nedokážu. Ty si špecialista vo Svojej práci. Lebo Ty si poznal dôvod toho dňa na Golgote. Ty, súc Bohom, Tým nekonečným, vedel si, že táto hodina musí prísť. Ale keď to bolo naplnené, potom si ukázal, že si Bohom. Ukázal si, kto bol šéfom.

¹² Otriasol si zemou a svätí, ktorí spali v zemi, vyšli. Zatmel si slnko v noci... ako temnota noci, a tým si ukázal, že si Bohom; ale zdalo sa, že si bol tak dlho ticho. Nech si z tohto urobíme uzáver, že pokiaľ kráčame v Duchu, vedení rukou Božou, bez ohľadu na to, čo sa zdá, že ide nesprávne, my jednako čelíme Golgote. Boh prehovorí v tú správnu hodinu, v tom správnom čase.

A teraz, Otče, Bože, prosíme o odpustenie našich hriechov a našich prestúpení. Prosíme, aby nás Tvoj Duch viedol. Veď nás, ako holubica viedla toho baránka. Nech sme poslušní všetkému, čomu máme, vediac, že u Boha pôsobí všetko na dobré, a vediac, že všetko bude v poriadku.

Buď dnes s nami počas tejto bohoslužby. Modlíme sa, aby si zachránil tých, ktorí sú v stave, kde potrebujú byť zachránení a hľadajú spasenie. Naplň ich večným životom, ktorý hľadajú. Modlíme sa, aby si uzdravil tých, ktorí sú chorí a postihnutí, ktorí sem prišli, aby hľadali svoje uzdravenie. Budeme Ťa za to chváliť. Prosíme to v Mene Tvojho Syna, nášho Spasiteľa, Ježiša Krista. Amen.

viac neuvidí; ale vy Ma uvidíte. Budem s vami, dokonca vo vás až do konca sveta. Nenechám vás bez utešenia. Budem sa modliť k Otcovi, aby vám poslal druhého Potešiteľa, ktorým je Duch Svätý; ktorého svet nemôže prijať; ale vy Ho môžete mať.“

⁵⁴ No, všimnite si teraz, tie väčšie skutky bolo mať moc v cirkvi nielen skrze uzdravovanie chorých modlitbou, vyhánanie diablov s modlitbou, ale vyjadriť veriacim večný život. Duch Svätý prišiel a bol daný do rúk cirkvi, aby vyjadril život. To je pravý význam Golgoty.

Vyžadovalo to zhrbených, znevažovaných mužov a ženy, aby boli pozdvihnutí do pozície synov a dcér Božích, aby uzdravovali chorých a bol im udelený večný život, tým, že im, ako poslušným veriacim, bol daný Duch Svätý. Ľudia, ktorí boli raz neveriacimi, sú učinení veriacimi a majú udelený duchovne večný život.

⁵⁵ O koľko väčšie to je... Povedať tejto chorej žene, ktorá tu leží, „Môžem sa pomodliť modlitbu viery,“ a bude uzdravená, to je veľká vec. To bolo to, čo On vtedy robieval, ale potom povedal, „Väčšie ako toto budete robiť. Dám vám moc, nie len na to, aby ste ho na chvíľu pozdvihli, ale aby ste mu dali večný život – ktorý bude naveky večný.“

Biedni, slepí, zúbožení ľudia, ako ste to mohli prehliadnuť? Či nevidíte, čo je tá väčšia vec? To je tá najväčšia vec, ktorá sa kedy mohla stať, aby bol ľuďom udelený večný život!

⁵⁶ Čo je večný život? Život, ktorý On žil, Ten život, ktorý bol v Ňom; vložiť ho do druhých. Dokáže to človek urobiť? Syn Boží áno. Ježiš povedal, „Komukoľvek odpustíte hriechy, sú mu odpustené; komukoľvek hriechy zadržíte, tomu budú zadržané.“ No, toto je to, kde urobila katolícka cirkev a mnohé ďalšie veľkú chybu. Oni si vyjdú a povedia, „Odpúšťam ti hriechy.“ To nebolo to.

Ako im v Biblii boli odpustené hriechy? Peter odpovedal na tú otázku na deň letníc. Oni povedali, „Čo máme robiť, aby sme boli spasení? Ako môžeme obdržať toto všetko, čo ty máš?“

On tam zložil predpis. Povedal im, čo majú robiť. Povedal, „Čiňte pokánie k Bohu, každý jeden z vás, a budte pokrstení na Meno Ježiša Krista.“ Na čo? „Na odpustenie svojich hriechov.“ To sú tie väčšie skutky.

⁵⁷ Koľkí z vás kazateľov dnes ráno, koľkí z vás, ktorí počúvate moje slovo na magnetofónových páskach, ste ochotní ísť dnes ráno na Golgotu, aby ste sa pozreli, čo tam pre vás Boh urobil, a opustiť svoje denominačné vyznania a ísť kázať Evanjelium? Haleluja! Máte to

každý syn, ktorý prichádza, musí ísť na Golgotu! On tiež musí mať Golgotu. Musíte mať ten deň Golgoty. Ja musím mať ten deň Golgoty. To vybavuje otázku hriechu. Nie podať si ruky s kazateľom, nie byť donútený do cirkvi, prísť prostredníctvom nejakého listu alebo prísť skrze vyznanie; ale prísť skrze narodenie.

On nikdy nedal list, nikdy nedal vyznanie, dal narodenie. To je spôsob, ako vstupujeme. A potom odtiaľ automaticky žijeme svoje kresťanské životy.

⁵⁰ No, ešte ďalšia poznámka. Polovičná koza, polovičná ovca: nič také nie je. Nie ste polovičnou kozou a polovičnou ovcou, ste buď kozou alebo ovcou. A ak len robíte dobré veci a myslíte si, že len preto vám to prejde, potom by nemusel byť žiaden deň na Golgote. Zákon by to poskytol. Ale keďže ten deň na Golgote to priniesol – aby sme nemuseli byť len členmi cirkvi, ale synmi a dcérami Božími.

To je to, čím bol deň na Golgote. To je to, čo to pre vás znamenalo, aby ste mohli konať, nasledovať a robiť skutky ako Ježiš.

No, rieka netečie hore a dolu v tom istom čase. Rieka prúdi len jedným smerom a Duch Boží prúdi len jedným smerom. Nijako sa to nemieša. Prúdi to stále tak isto.

⁵¹ Sledujte Ježiša (už končíme). Ježiš povedal, „Skutky, ktoré Ja činím, budete aj vy činiť; a dokonca väčšie ako tieto budete činiť; lebo Ja idem k Svojmu Otcovi.“ Toto nehovorím len tak pre túto cirkev, rozumiete, tieto posolstvá sa nahrávajú na pásky. Desiatky tisícov ich budú počúvať okolo sveta. Teraz zodpoviem kritikom jednu otázku. Veľakrát mi bolo povedané, „Nuž, ty veríš Biblii.“ Ježiš povedal, „Tieto skutky, ktoré Ja činím, budete aj vy činiť; a väčšie ako tieto budete činiť; lebo Ja idem k Svojmu Otcovi.“

⁵² Ako zle na tom len môžeš byť, pane? Ako ďaleko od rozpoznanie sa môžeš túlať so svojou intelektuálnou teológiou a s mentálnym poňatím niečoho? Moji drahí a stratení priatelia, či nemôžete porozumieť, že táto Biblia sa duchovne vykladá? Ježiš ďakoval Otcovi, že to ukryl pred vzdelanými, chytrými a múdrymi a bystrými, aby to zjavil nemlúvňatám a takým, ktorí poídu ku Golgote.

⁵³ No, sledujte teraz. Ježiš povedal, (sledujte, ako to povedal), „Skutky, ktoré Ja činím...“ On ich v tejto chvíli činí. „Skutky, ktoré ja činím (uzdravovanie chorých, vzkriesenie mŕtvych, otváranie očí slepých), tieto skutky budete aj vy činiť. Budete ich robiť, ak budete vo Mňa veriť. Budete tieto skutky robiť; a dokonca väčšie ako tieto budete robiť; lebo Ja idem k Svojmu Otcovi. A krátku chvíľu a tento svet Ma

¹³ Tak, ako budeme dnes ráno hovoriť, rád by som, keby sme obrátili svoju pozornosť na text, o ktorom som si vybral hovoriť, „Ten Deň na Golgote.“ Môže sa zdať, že to je trochu v nesprávnom čase; malo by to byť na Veľký Piatok. Ale na Golgotu by sme mali pamätať každý deň. A toľko sme o tom počuli, toľko sme o tom čítali. Kazatelia o tom kázali od počiatku času. Speváci o tom spievali po celé veky. Proroci to predpovedali tisíce rokov pred tým, ako sa to stalo, a proroci tohto dňa poukazujú späť na to, ako sa to stalo. Je to tak dôležitý deň.

Je to jeden z najdôležitejších dní všetkých čias, kedy Boh zoslal na zem brieždenie. A ak je to pre ľudskú rasu tak dôležité – Golgota – myslím, že by bolo pre nás dobré, ak by sme sa vrátili a skúmali a zistili, čo to presne pre nás znamená. Lebo som si istý, že v tejto neskorej hodine, v ktorej žijeme, hľadáme každú dôležitosť u Boha, ktorú len môžeme; a všetko, čo môžeme zistiť, sme tu na to, aby sme sa o tom dozvedeli. Aby sme videli, čo je pre nás a čo Boh pre nás vykonal, videli, čo zaslúbil, že pre nás urobí. A to je ten dôvod, prečo chodíme do cirkvi.

¹⁴ To je dôvod, prečo kazateľ káže. Preto študuje a premýšľa nad Písmom a hľadá inšpiráciu, lebo je verejným sluhom pre Boží ľud a snaží sa nájsť niečo, čo bude... aby Boh mohol povedať Svojmu ľudu niečo, čo im pomôže. Možno ich to odsúdi v ich hriechoch; ale bude to pomoc tým, že ich to pozdvihne, aby mohli opustiť svoje hriechy a potom povstať, aby slúžili Pánovi. A kazatelia by mali hľadať tieto veci.

¹⁵ Ak je tento deň tak dôležitý, jeden z najväčších dní, pozrime sa na tri rôzne veci, ktoré pre nás tento deň znamenal. Mohli by sme ich vziať stovky. Ale dnes ráno si vyberieme len tri kľúčové veci, na ktoré sa chceme nasledujúce chvíle pozrieť, čo pre nás Golgota znamenala. A modlím sa, aby to odsúdilo každého hriešnika, ktorý tu je prítomný, aby to spôsobilo, že každý svätý pôjde na kolená, a aby to vzbudilo vieru v každej chorej osobe a aby mohla odísť uzdravená, každý hriešnik spasený, každý odpadlík navrátený a zahanbený za samého seba, a aby sa každý svätý mohol radovať a vziať novú nádej.

¹⁶ Tá prvá dôležitá vec, ktorú pre nás a svet Golgota znamená, je tá, že to raz a navždy vybavilo otázku hriechu. Človek bol uznaný vinným hriechu a hriech mal trest, ktorý nemohol nikto zaplatiť. A ten trest bol tak veľký, až nebol nikto, kto by ten trest mohol zaplatiť. Skutočne verím, že Boh to tak určil – ten trest bol tak veľký, že žiaden človek ho nemohol zaplatiť – aby to mohol On Sám urobiť!

No, trest za hriech bola smrť. My všetci sme boli narodení v hriechu, stvorení v neprávosti a prišli sme na svet hovoriaci lož. A z toho dôvodu nebol nikto z nás hodný, nikto na zemi nebol nájdenný hodný.

¹⁷ Ale hriech nemá svoj počiatok na zemi. Hriech začal v nebi. Lucifer, diabol, bol odsúdeným stvorením za svoju neposlušnosť ešte predtým, ako sa dostal na zem. Hriech má počiatok v nebi, kde Boh vložil svojich anjelov, a tak ďalej, na ten istý základ, ako dal aj ľudské bytosti. Známosť. Strom známosti... strom života a strom známosti, kde si mohol človek zvoliť. A keď bolo Luciferovi dané prvenstvo, aby si sám vyvolil, on chcel niečo lepšie ako to, čo mal Boh. To bol začiatok problému.

¹⁸ A za hriech bola požiadavka. Požiadavka bola smrť. Smrť bola tým trestom. A to je... mohli by sme v tomto ísť do podrobných detailov, lebo neverím, že existuje viac ako jedna smrť. Existuje jeden život. Verím, že človek, ktorý má večný život, nemôže nikdy zomrieť, a verím, že existuje kompletne zničenie duší, ktoré hrešia. Lebo Biblia hovorí, „Duša, ktorá hreší, istotne zomrie“ - nie človek, ale tá duša, ktorá hreší. A tak satan musí istotne zomrieť, musí byť kompletne zničený. Tuto nesúhlasím s univerzalistami, ktorí hovoria, že satan bude nakoniec spasený! On zhrešil a on sám je pôvodcom hriechu. Jeho duša zhrešila, a on bol duchom. Ten duch bude kompletne zničený a nič z neho nezostane.

¹⁹ A keď hriech zasiahol na počiatku zem ako pokrývka temnoty, ktorá padala z neba, to zem doslova ochromilo. Uvrhlo to každé stvorenie na zemi, celé Božie stvorenie do zajatia. Človek bol v zajatí smrti, choroby, problémov, smútku. Celá príroda do toho upadla. Hriech bol prostriedkom, ktorý ochromil zem! A potom sme tam ležali my bez akejkoľvek nádeje, lebo každé stvorenie na zemi bolo tomu poddané a každý, kto sa mal na zemi narodiť, bol tomu poddaný. A tak to muselo pochádzať z toho miesta, kde nebolo žiadneho hriechu. Nemohlo to pochádzať zo zeme.

My by sme sa navzájom nemohli vykúpiť. Muselo to prísť od niekoho iného. A tak preto, keď si človek uvedomil, že je oddelený od svojho Boha, stal sa túlakom. Oni plakali, kričali, lopotili sa a túlali sa po horách a cez všetky púšte, hľadali mesto, ktorého tvorcom a staviteľom je Boh. Lebo on vedel, že ak sa mu niekedy podarí dostať sa späť do prítomnosti Božej, mohol by to s Ním prebrať. Ale nebola žiadna cesta späť. Stal sa strateným, nevie, kam sa má obrátiť. Len sa vybral túlať sa, snažil sa niekde nájsť miesto, kadiaľ by sa tam mohol vrátiť späť!

Niektorí z nich povedia, „No, Pane, urobil som toto a, Pane, urobil som tamto.“

On povedal, „Odíďte odo Mňa, činitelia neprávosti. Nikdy som vás nepoznal.“

Ak sa niekedy cirkvi podarí dostať sa k tým fundamentálnym základom, to nie je niečo, čo sa snažíte robiť, do čoho sa vypracujete; je to niečo, čo je vo vás zrodené.

⁴⁶ Odpusťte mi, moji letniční priatelia. Ja som letničný, ale moji letniční priatelia sa musia vypracovať do miesta, kde musí byť veľa rýchlej hudby, udierania bubnov a veľa tleskania a tamburín, veľa kriku. To je len emócia. Hudba sa hrá pred tým, ako sa ide do boja, aby sa ľudia dostali do emócie boja. Ja verím v hudbu. Verím v tleskanie rúk, ale... Verím v tieto veci. Presne tak to je. Mali by ste to mať, ale vy vynechávate tie väčšie veci. Ten sebaobetavý život, ktorý vo vás Boh žije, automaticky robíte to, čo je správne, lebo to je správne – len to robíte, ani nad tým nerozmýšľate, jednoducho to žijete. Potom sledujte. Pozerajte sa, čo sa deje, vy jednoducho... vy ne... vy ste na Hradskej. To je to, čo Golgota znamená – na hradskej – ten Deň to pre vás otvoril.

⁴⁷ No, majte na pamäti, nemôžete byť napoly kozou a napoly ovcou. Oni sa nezmiešajú. No, je veľa ľudí, ktorí povedia, „Áno, vieš čo? My máme v našej skupine organizáciu. Pomáhame chudobným. Robíme toto.“ To je všetko v poriadku, ale vy sami o tom vyspevujete. Nemá sa to tak robiť. Dávajte svoje almužny v tajnosti, Ježiš povedal. Má to byť pre vás niečo automatické.

Nie je to nič viac, ako ísť a zohnať pohár vody. Ste smädní. Ak je ďalší človek smädný, naňho myslíte rovnako. Ďalší človek má potrebu, naňho myslíte rovnako, ako by ste mysleli na vlastnú potrebu, a nevenujete tomu žiadnu pozornosť, len žijete ďalej.

⁴⁸ No, nemôžete byť napoly ovcou a napoly kozou. A tak, ak poviete, „No, naša cirkev je organizácia. My rozdávame chudobným. Robíme toto, robíme tamto alebo tamto.“ Ak by ste to mali bez života Kristovho v sebe, robíte to úplne márne.

Pavol povedal v 1. Korint'anom 13, „Hoc by som dal všetok svoj majetok, aby som nakrmil chudobných a spálil svoje telo ako obeť, nič by mi to neprospelo.“ No, toto je tvrdé, ale je to pravda. Musíte sa dostať k tomuto faktu. Rozpoznať, čo pre vás Golgota urobila.

⁴⁹ No, pozeráme sa na to a hovoríme, „Ó, iste, je to milé.“ To nie je o tom. Ak by ten Syn Boží musel ísť na Golgotu, aby bol ukrižovaný,

Bože, nech ľudia vidia, čo pre nás urobila Golgota. Tak automaticky, „Kedy si bol Ty..., Pane. Nikdy sme o tom nevedeli.“

Pozrite sa, ako sa Ježiš obrátil a povedal, „Tak, ako ste učinili týmto, tak ste učinili Mne.“ Nesebecký život. Nie pochybnosti, nie rozmýšľanie o tom; ale ste tak mŕtvi pre veci tohto sveta a tak živí v Kristovi, že kráčate po Hradskej, tieto veci sú pre vás potom automatické. Vy to jednoducho robíte.

⁴³ Nehovorte, „No, Pán chce, aby som teraz toto urobil.“ To nie je to. Vy ste jednoducho časťou Jeho. Jeho Duch je vo vás a vy konáte tak, ako by aj On konal. Rozumiete? „Je cesta, ktorá sa zdá byť človeku správna, ale jej koniec je cestou smrti.“ „Nie všetci, ktorí hovoria, Pane, Pane, vstúpia; ale tí, ktorí činia vôľu Môjho Otca“ - jednoducho zo srdca, slobodne.

No, ten deň na Golgote zaplatil cenu, aby sme takí mohli byť. Nie hovoriť, „No, vieš, vdove Jonesovej raz chýbalo uhlie a tak som jej nejaké to uhlie kúpil.“ Alebo, „Vieš čo, videl som brata, ktorý potreboval oblek, tak som mu išiel kúpiť oblek. Chvála Pánovi, som kresťan.“ Ó! Ty sebecký, úbohý a mizerný človek! Ste pokrytci. Nech vaša pravá ruka nevie, čo vaša ľavá ruka robí, a nech ľavá nevie, čo robí pravá.

Tak automaticky mŕtvi v Kristovi, až to jednako robíte. Je to vaša nátura, vaša povaha. Jednako to robíte. Je to jednoducho život, ktorý vo vás žije. Ste kompletne vydaný tomu Duchu a On žije vo vás svoj vlastný život.

⁴⁴ Ó, či cítite toho požehnaného Ducha? Ten život, „Nie ja, kto žijem,“ povedal Pavol, „ale Kristus, ktorý žije vo mne.“ Len tak automaticky.

„No, niečo ti poviem, brat Branham. My sme tu kresťania. Pomáhame týmto ľuďom. Pomáhame im.“ Ó, hanba vám! To nie je kresťanstvo. Kresťanstvo je automaticky sa dostať do... má to byť urobené. Vy na to len zabudnite, je to len o... Chodte to urobiť!

Kristus jednoducho kompletne vydal Svoj život Bohu. On dal Samého Seba ako verejného sluhu pre ľudí. Zdarma dal Svoj život. Nemusel to urobiť. On to neurobil s nevôľou. Nepovedal, „No, bratia, mali by ste o Mne vyššie zmýšľať, veď som sem prišiel, aby som za vás zomrel.“ Žiadne také slovo nepovedal. Ale jednako zomrel! Lebo to bol Sám Boh v Ňom. Je to Boh vo vás! Je to Boh vo mne! To spôsobuje, že sa chceme pozeráť na druhých.

⁴⁵ Ovce na jednej strane.

Niečo v jeho vnútri mu hovorilo, že to miesto, od ktorého pochádza, je dokonalé.

²⁰ Nenachádza sa tu jediná osoba v tomto viditeľnom publiku dnes ráno alebo v publiku ľudí, ktorí budú počúvať túto pásku, ako to pôjde okolo celého sveta, nie je nikde nikto, kto by nehľadal tú dokonalosť. Zaplatíte svoje účty, myslíte si, že tým to je vybavené. Keď už máte účty zaplatené, zrazu niekto v tvojej rodine ochorie. Keď je choroba preč, máte ďalšie účty, ktoré treba platiť. Hneď na to zistíte, že vám šedivejú vlasy a chcete sa vrátiť do mladosti. A neustále to takto prebieha, lebo to je vlna hriechu. Ale vo svojom srdci, keďže to hľadáte, to ukazuje, že niekde existuje dokonalosť. Niekde existuje niečo.

²¹ To je dôvod, prečo sa dnes hriešnik mnohokrát túla. Nádherné mladé dievča si ostrihá svoje dlhé vlasy, aby bola trošku viac populárna, namaľuje si tvár, aby vyzerala pekne, a dá si oblečenie, ktoré ukazuje tvar jej postavy, lebo to je to jediné, čo môže nájsť, snaží sa nájsť niekde niečo, čo sa k nej môže vrátiť – keď sa jej podarí spôsobiť, že muži budú po nej písať, mávať jej a flirtovať s ňou. Mladí muži robia to isté voči ženám. Snažia sa urobiť pre nich príťažlivejšími. Susedia si postavlia dom a dajú si ho postaviť určitým spôsobom, lebo to bude vyzeráť lepšie, ako to má sused oproti. Neustále sa to tak deje! Ustavične niečo hľadáme a stále viac sa to nabaľuje.

²² Nejaká mladá pani zistí, že ďalšia mladá pani je viac populárna, ako je ona. Sused sa snaží nájsť dom, ktorý vyzerá lepšie, ako má jeho sused. Nejaká žena nájde inú ženu, ktorá sa oblieka určitým spôsobom, ktorý vyzerá lepšie ako ona. Je niečo v nás, čo niečo hľadá a ukazuje to, že sme stratení. Chceme nájsť „to niečo,“ čo nás privedie do toho uspokojenia, čo zasýti to hladné miesto tam vo vnútri; ale zdá sa, že to nedokážeme nájsť.

Ľudské bytosti sa o to pokúšajú po celé veky. Plačú. Kričia. Robia čokoľvek, čo môžu, ale stále to nemôžu mať, túlajú sa po svete.

²³ Nakoniec jedného dňa – to bol ten deň na Golgote – zostúpil Niekto zo slávy, Niekto Menom Ježiš Kristus, Syn Boží, ktorý zostúpil zo slávy a bola vyformovaná Golgota. To bol ten deň, v ktorý bola zaplatená cena a otázka hriechu bola navždy vybavená, a to otvorilo cestu k tomu, po čom sme túžili. Prinieslo to miesto uspokojenia.

Nie je nikto, kto by kedy navštívil Golgotu a videl, aké to bolo, že by zostal tým istým. Všetko, po čom kedy túžil, je splnené, keď dosiahne to miesto. Bol to tak dôležitý deň a taká dôležitá vec, až to otriaslo svetom! Otriaslo to svetom ako nikdy predtým.

²⁴ Keď Ježiš zomrel na Golgote a zaplatil otázku hriechu, hriešny svet bol v zatemnení! Slnko napoludnie zapadlo. Malo nervové zrútenie, skaly sa zatriasli, hory sa trhali a mŕtve telá vychádzali z hrobov. Čo to spôsobilo? Boh sa zamerl na Golgotu. On to zvierá menom satan navždy zranil.

A odvtedy sa satan stal ešte krutejším, lebo to prinieslo svetlo na ľudskú rasu; a každý vie, že zranené zvierá je to najnebezpečnejšie... plazí sa so zlomeným chrbtom.

No, satan bol na Golgote knokautovaný. Zem dokázala, že to tak bolo. Tá najväčšia cena, ktorá bola kedy zaplatená, a len Ten jediný ju mohol zaplatiť, prišla a stalo sa to na Golgote. Tam bola tá veľká cena zaplatená. To je len jedna z vecí.

²⁵ Boh to vyžadoval. Nikto nebol hodný, nikto nebol schopný, nikto to nemohol vykonať. A Sám Boh prišiel a stal sa človekom a žil ľudský život s ľudskými túžbami a bol ukrižovaný na Golgote. A tam, keď si satan myslel, že On to už nedokáže, nebude môcť cez to prejsť – On prešiel cez Getsemanskú záhradu a cez každé pokušenie, aké kedy človek môže mať. On cez to prechádzal ako všetci ostatní ľudia; ale On zaplatil cenu! A to bola chvíľa, kedy sa zem zatemnila.

Ako umŕtvenie na operácii. Keď dáva lekár pacientovi anestetiká... on ho najprv uspí pred tým, ako to urobí. A keď dal Boh cirkvi operáciu, svet dostal svoju anestéziu. Príroda dostala kľč.

Niet sa čo diviť. Boh v ľudskom tele zomieral. Bola to tá hodina, ktorú svet hľadal, a jednako mnohí z nich o tom nevedeli. Presne, ako to je aj dnes, mnohí hľadajú tieto veci a jednako ich nevedia rozpoznať. Neuvedomujú si cestu von. Stále sa snažia hľadať pôžitky a veci tohto sveta, snažia sa hľadať cestu von.

²⁶ Bolo veľa znamení, ktoré poukazovali na ten Deň – veľa predobrazov. Bolo to v predobrazoch cez baránka, vola a holubicu, a všetky tieto veci; ale jednako to nevedelo zlomiť. Nevedelo to zlomiť úchop smrti! Lebo satan vlastnil zem. Práve tie skaly, po ktorých raz kráčal po zemi, horiaca síra – Lucifer bol synom rána a kráčal po zemi, keď horela lávou – práve tie skaly, ktoré schladli, keď Ježiš zomrel na Golgote, boli vyvrhnuté na zem. Tá cena, ktorá bola zaplatená, a zajatie satana bolo prelomené.

²⁷ Boh dal späť človeku do rúk tú cestu, ktorú hľadal. Už viac nemusel plakať. Keď zlomil satanovu chrbticu priamo tam na Golgote – chrbticu hriechu, choroby – a to prináša každého smrteľníka späť na zem do prítomnosti Božej s odpustenými hriechmi.

³⁹ Nieкто povedal, „Ako môžeš len stáť a nechať, aby ti nieкто takto nadával a nazýval ťa takými menami?“ Vy nežijete pre seba. Žijete pre druhých, aby ste toho človeka mohli vykúpiť. Stávate sa synmi; a ten problém je, že cirkev zabudla, že je synmi. Vy ste synovia. Berie Kristove miesto. Ste synovia; nežijete sami pre seba, žijete pre druhých.

„Nuž, brat Branham, ja môžem žiť pre tohto brata, lebo je to istotne milý človek.“ To nie je to. Žite pre toho, ktorý vás nenávidí! Žijete pre tú osobu, ktorá by vás zabila, keby mohla. To je to, čo oni urobili Jemu. Zabili Ho, a On zomrel na to, aby ich mohol spasiť. To je večný život. Keď toto dostanete do svojho srdca, potom čelíte nebu. Ale obetujete vlastné veci. Vzdajte sa ich, ako sa ovca vzdáva svojej vlny. Hľadte na Golgotu.

⁴⁰ Dúfam, že vám to pomôže dostať sa do miesta... To je to, čo Modlitebňa... to je to, čo ľudia musia robiť – zistiť, kým ste a aký je účel toho.

Cirkev nechodí do cirkvi na to, aby len hrala hudbu a spievala piesne. Cirkev je miesto nápravy. Súd sa začína v dome Božom. Musíme sa považovať za mŕtvych a živých pre Krista. Potom On urobil cestu, aby sme sa mohli obetovať a slúžiť Jemu, aby sme Ho nasledovali. Ak Ho nasledujeme, vieme ten život, ktorý On viedol. To je nádherné. Ježiš to povedal a hovoril o tom... dovoľte mi dať k tomu pár citátov. Dobre počúvajte. Neprehliadnite to!

⁴¹ Ježiš povedal, že v tom dni rozdelí ľudí ako ovce a kozy; a kozám povie, „Postavte sa naľavo,“ a ovciám, „postavte sa napravo.“ A kozám povedal, „Odídte odo Mňa, lebo som bol hladný a nenakrmili ste Ma. Bol som vo väzení a nenavštívili ste Ma. Bol som nahý a neodiali ste Ma. Bol som smädný a nedali ste Mi napíť. Bol som chorý a nenavštívili ste Ma. Preto odo Mňa odídte.“ A ovciám povie, „Bol som hladný a nasýtli ste Ma. Bol som nahý a dali ste Mi odev. Bol som chorý a poslúžili ste Mi.“ A všimnite si, dávajte si pozor, aby ste toto prijali, cirkev! Naveky toto držte v srdci! Bolo to vykonané podvedome. Ľudia to nerobia, lebo je to ich povinnosť. Človek, ktorý vám niečo dáva, alebo nieкто iný, preto, lebo by to tak mal robiť, človek, ktorý vás kŕmi len preto, že by to mal robiť, má sebecký úmysel. Mal by to byť váš vlastný život, vlastné skutky.

⁴² Pre tie ovce to bolo tak prekvapivé, keď povedali, „Pane, kedy si bol hladný a nenasýtli sme Ťa... kedy si bol hladný a nakrmili sme Ťa? Kedy si bol nahý a dali sme Ti odev? Kedy si bol smädný a dali sme Ti piť? Kedy si bol chorý a poslúžili sme Ti?“ To bolo automatické – z lásky. Bol to ich život, ktorý v nich žil.

³⁶ No, keď On zomrel na Golgote, On učinil cestu. Vydal Ducha, Ducha Svätého, ktorý to poslal späť na zem pre teba a mňa, aby sme tým žili. To pre nás znamenala Golgota, aby sme Ho nasledovali.

Najprv sa na to pozrime. Zistíme, čo to pre nás učinilo, a čo musíme pre to robiť. Čo musíš ty a ja robiť? No, povieme, „Nuž, cením si to. Je to v poriadku.“ Ale musíme to prijať. A prijať to, je prijať Jeho) Osobu, Krista do nášho srdca. A potom sme slobodní od hriechu. Preto na nás nevisia žiadne zvyšky hriechu. Boh... akoby sme vôbec nikdy nezhrešili.

Dokonalá obeť nás učinila dokonalých. Lebo Ježiš povedal, „Budte preto dokonalí, ako je aj váš Otec v nebi dokonalý.“ Potom už netreba nič viac robiť, lebo sme dokonalí v prítomnosti Božej.

³⁷ No, ale tu je miesto, kde strácame našu pozíciu. Ak to nesledujeme, snažíme sa hľadiť na to, čo sme boli; a pokiaľ sa pozeráme na to, čím sme boli, tá Obeť potom pre nás nič neznamená. Ó, či to nemôžete vidieť, cirkev? Nepokúšal by som sa to robiť, nemohol by som, rovnako ako vy. Nemá význam sa vôbec pokúšať. Ste od začiatku stratení, pokiaľ hľadáte na to, čo ste urobili. Ale nehľadte na to, čo ste urobili, hľadte na to, čo pre vás urobil ten deň na Golgote!

Zaplatil vašu cenu. Vyriešilo to problém. „Vaše hriechy boli ako šarlát, ale teraz sú biele ako sneh. Červené boli ako karmín, teraz sú biele ako vlna.“ Potom nemáte viac hriechu. Ste dokonalý bezhriešny. Bez ohľadu na to, čo ste urobili, alebo čo robíte, ste stále bezhriešny! Čokoľvek, čo je odpustené, je ospravedlnené a je to zabudnuté.

Čo to potom robí? Dáva vám to, pod tou podmienkou, Jeho Ducha, aby ste Ho nasledovali a činili tak, ako On činil pre druhých, ktorí nasledujú.

³⁸ On bol jednoducho človekom, dokonalým človekom. Dal Svoj život a urobil pre vás príklad.

A čo musíme my teraz robiť? No, to prvé, čo chcem povedať, je: Ježiš nikdy nežil pre Seba. Strávil Svoj život pre ostatných. To je dokonale večný život. Keď hovoríte, že pôjdete do cirkvi a robíte dobré veci, to je v poriadku. Ale keď žijete svoj život pre samých seba, nemáte večný život. Večný život je žitie pre druhých.

Bolo to dokázané, keď išlo o Baránka Božieho. On žil a mal večný život, lebo sa nesnažil žiť pre Seba, ale žil pre ostatných. A vy prijímate večný život tým, že prijímate ten Deň a už viac nežijete sami pre seba, žijete pre druhých.

Haleluja! Naše hriechy sú odpustené! Nikto nás už nemôže oddeliť od Boha! Bola učinená cesta, je tam telefónna búdka, linka do slávy. Prináša to každú osobu priamo na dosah toho.

Ak je človek plný hriechu, pripojí ho to na centrálu. Môže mu byť ten hriech odpustený! Nie len to, ale za ten hriech už je zaplatené! Nemusíš povedať, „Nie som hodný.“ Istotne nie si. Nikdy by si ani nemohol byť. Ale Ten hodný zaujal tvoje miesto! Si slobodný! Už sa viac nemusíš túlať. Už nemusíš byť tým človekom, ktorý len na zemi hľadá pôžitky. Lebo:

Je zdroj plný krvi,

ktorá prúdi zo žíl Emanuela;

kde keď sa hriešnik vrhne,

je zbavený všetkých hriechu vín.

Nemusíte byť stratení. „Je hradská a cesta, ktorá sa nazýva cestou svätosti; nečistí po nej neprejdú.“ Lebo najprv prídete ku Zdroju; a potom vystúpíte na Cestu.

²⁸ On zlomil moc satanovu. Otvoril dvere väzenia pekla, kde bol každý jeden človek na zemi zavretý – vo väzení – v strachu, že keď zomrú, čo za smrť to pre nich bude... On na Golgote otvoril tie dvere cely a pustil každého zajatca na slobodu. Už nemusíte byť trhaní hriechom. Už nemusíte byť poddanými členmi hriechu, pitia, fajčenia, hazardného hrania, hovorenia lží.

Môžete byť úprimní, spravodliví a bezúhonní; a satan s tým nemôže nič urobiť, lebo ste sa dostali do tej linky! Záchranné lano, ktoré je zakotvené v skale vekov. Nič vás od toho nemôže otriast'. Žiadne vetry vami nepohnú. Nič, dokonca ani sama smrť nás nemôže oddeliť od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi.

²⁹ To bol význam Golgoty. Ľudia, ktorí boli v zajatí, boli oslobodení. Ľudia, ktorí raz boli v strachu smrti, sa už viac nemôžu báť smrti. Človek, ktorý túži po meste, ktorého tvorcom a staviteľom je Boh, môže vystúpiť na Hradskú a obrátiť svoju tvár do neba, lebo je slobodný. Haleluja, on je vykúpený! Už sa nemusí viac túlať, lebo je spôsob, ako môže viesť, či je na tom správne alebo nie. Boh nám dáva život. Naše hriechy sú preč. V ten deň na Golgote bola cena zaplatená.

Keď to všetko vidíme, niet sa čo diviť, že básnik napísal:

Uprostred týčiacich sa skál a tmavej oblohy

môj Spasiteľ sklonil Svoju hlavu a zomrel.

Otváracia opona zjavila cestu

do neba radostí a nekonečného dňa.

³⁰ Abrahám sa už nemusel túlať okolo krajiny hľadajúc mesto. Hriešnik sa už viac nemusí obávať, či môže byť spasený alebo nie. Chorá osoba sa už viac nemusí obávať, či môže byť uzdravená alebo nie. Tá otvorená opona v tom dni na Golgote zjavila cestu do úplného víťazstva! Boh nám dáva moci Svojho Ducha, aby sme žili a víťazili nad všetkým; len nás prosí, aby sme tomu verili. To sa stalo v ten deň na Golgote.

Nikdy nebol taký deň ako ten. Ani nikdy viac nebude. Už to viac nie je potrebné. Cena bola zaplatená a my sme vykúpení. Vďaka Bohu! Sme vykúpení.

Už viac nemusíte blúdiť; už to nie je žiadna neistota. Všetko je to vzaté. Opona zatiahla záclonu a my vyrážame na Hradskú. Už sa viac nedivíme, ale veríme a jednoducho kráčame vpred. Kráčame priamo do Božej prítomnosti.

³¹ Abrahám to vedel a ostatní to vedeli, zatiaľ čo hľadali to mesto, oni vedeli, že odniekiaľ pochádzali. Niečo sa stalo. Žili v ochromenej zemi. Prišli zemetrasenia, búrky, vojny a zabíjanie. Vlk a baránok sa navzájom krmili... alebo vlk sa krmil na baránkovi a lev jedol vola. Nevyzeralo to správne. Niečo tam nebolo v poriadku. Vedeli, že niečo nebolo v poriadku. Ľudia – brat zabil brata, otec zabil syna, syn zabil otca. Niečo tam nebolo v poriadku. Začali starnúť, zomierať, hynúť, chytať choroby, boli v zajatí. Stromy rástli, ale neboli nesmrteľné. Zomierajú. Hory sa menia. Moria schnú. Vody zlyhávajú. Niečo nie je v poriadku! A on hľadal miesto, mesto, kde sa toto už viac nedialo. On vedel, že ak by sa niekedy dostal späť do prítomnosti Toho, ktorý to napravil, mohol by to s Ním prebrať.

³² Ó, čo za privilégium, hriešnik, to je dnes ráno, vedieť, že teraz máme cestu. Ten deň na Golgote pre nás otvoril cestu; pre všetkých patriarchov, ktorí Ho hľadali, túžili po ňom. Golgota vám to dala zadarmo!

Ako by si to mohol odmietnuť? Ako by si to mohol odmietnuť a pridať sa do denominácie? Ako by si odmietol niečo, aby si to niečím nahradil? Pôžitky tohto sveta? Prečo by si to neprijal?

Tá vstupná opona prináša človeka priamo do prítomnosti Božej bez hriechu akéhokoľvek druhu a stavia ho na cestu smerom k tomu,

čo hľadá – nebo, sláva, pokoj, večný život, všetko je to priamo pred ním.

³³ V ten Deň to bol smrteľný úder na satanovu moc. Ukončilo to všetko. A môžem Ho tam vidieť. On bol baránkom Edenu od prvého tieňa, ktorý naň prišiel, keď vierou Ábel priniesol Bohu lepšiu obeť ako Kain.

Musel uviazať vínnu révu okolo krku baránka, vyviedol ho na skalu, vzal kameň do ruky ako kopiju a natiahol mu hlavu dozadu a bil ho, až dokiaľ nezomrel. A jeho vlna bola ponorená v jeho vlastnej krvi, váľal sa vo svojej krvi! Bol to tieň.

Ale v ten deň na Golgote, nebol na tejto zemi baránok, ale bol to Baránok Boží, ktorý zomieral – váľal sa vo Svojej vlastnej krvi. Bol rozsekaný a dobitý, oplúťý, udieraný a všetko ostatné od sveta! A z kaderí Mu kvapkala krv.

³⁴ Keď zomrel Ábelov baránok, zomieral hovoriac v jazyku, ktorému Ábel nerozumel. Bečal. A keď Boží Baránok zomrel v ten deň na Golgote, hovoril jazykom, ktorému nikto nerozumel. „Môj Bože, môj Bože, prečo si Ma opustil?“ Bol to Boží Baránok, roztrhaný na kusy a rozsekaný.

On bol práve tým Baránkom, ktorého mal Ábel na mysli, keď videl to zaslúbené semeno ženy. On bol Baránkom, ktorého Daniel videl, ktorý bol „bez rúk vyťatý z hory.“ On bol „kolesom v strede kola“ pre proroka. Všetko, čo predpovedali, bolo v ten deň splnené – v ten deň na Golgote. To tam prinieslo tú vec. To zlomilo satanovi chrbát.

³⁵ Najprv by sme mali zistiť to, čo ten Deň znamenal. Po druhé by sme mali vidieť, čo ten Deň pre nás urobil, čo to pre nás vykonalo. A po tretie, pozrime sa na to, čo by sme my mali pre ten Deň robiť, čo by sme mali robiť.

Najprv sa pozrime na ten veľký Deň – najväčší zo všetkých dní. Cena hriechu bola vybavená. Moc satanova bola zlomená. A teraz chceme vidieť, čo by sme my na oplátku mali robiť.

No, keď Ježiš zomrel na Golgote, v ten deň na Golgote, On nie len že zaplatil cenu za naše hriechy, ale tiež zaplatil cenu a urobil cestu, aby sme Ho mohli nasledovať. Lebo my, ako upadnutí Adamovia, ktorí boli vykúpení... Ako Duch viedol Adama – toho prvého Adama – skrze Ducha, ktorý mal celú prírodu pod kontrolou, potom my – ten druhý Adam, alebo ten človek na zemi – ktorý bol vykúpený Kristom od toho dňa na Golgote, Ho môžeme nasledovať.